

Γράφει ο **Δονάτος Νίκου**

Σε μια χωρίς προηγούμενο υβριστική και σεξιστικού περιεχομένου επίθεση σε αγωνιζόμενη εκπαιδευτικό προχώρησε την περασμένη Παρασκευή ο βουλευτής του Σύριζα Πέτρος Κωνσταντινέας την ώρα που πραγματοποιούσαν παράσταση διαμαρτυρίας το ΠΑΜΕ, μέλη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης με την ΕΛΜΕ τη μέρα της επίσκεψης του υφυπουργού Παιδείας Δ. Μπαξεβανάκη στην Καλαμάτα πριν από τη σύσκεψη που θα πραγματοποιούνταν με τα Δ.Σ. των συνδικάτων της εκπαίδευσης στο κτίριο της Περιφέρειας.

Η προκλητική συμπεριφορά του εν λόγω βουλευτή εκδηλώθηκε από την πρώτη στιγμή όταν ο ίδιος μαζί με τοπικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ (!) και την αστυνομία σε έναν όροφο γεμάτο ασφαλίτες έκαναν face control στους παριστάμενους, για να περάσουν μόνο όσοι ήταν μέλη των Δ.Σ. ρίχνοντας «πόρτα» σε δεκάδες διαμαρτυρόμενους εκπαιδευτικούς και εργαζομένους. Το πρωτοφανές αυτό κλίμα τρομοκρατίας έσπασε με τη σθεναρή στάση των εκπαιδευτικών που κατόρθωσαν να μπουν στην αίθουσα και να καταγγείλουν την αντιλαϊκή πολιτική της κυβέρνησης που πιστή στις επιταγές των μνημονίων, της ΕΕ και του ΔΝΤ διαλύει το δημόσιο σχολείο και οδηγεί χιλιάδες εκπαιδευτικούς στην ανεργία. Η μαχητική στάση των εκπαιδευτικών που έσπασαν την «υγειονομική ζώνη» και μπήκαν στο χώρο της σύσκεψης άσκησε μεγάλη πίεση στον υφυπουργό και τον ανάγκασε να αναμασήσει τα ίδια τετριμμένα επιχειρήματα για το αναπόδραστο της αντικαπιταλιστικής πολιτικής (ΤΙΝΑ) αποδεικνύοντας ότι ο διάλογος στον οποίο καλούσε την εκπαιδευτική κοινότητα δεν ήταν παρά προσχηματικός.

Το σπάσιμο αυτό του κλίματος τάξης και συναίνεσης που επιχειρήσε να διαμορφωθεί με την επίσκεψη του υφυπουργού στην Καλαμάτα προφανώς εκνεύρισε τον Π. Κωνσταντινέα και ο ίδιος από ένα σημείο και ύστερα χωρίς να προκληθεί άρχιζε τις προσωπικές επιθέσεις σε εκπαιδευτικούς που κορυφώθηκαν σε λεκτικούς τραμπουκισμούς απέναντι σε γνωστή στην

πόλη καθηγήτρια με πολύχρονη παρουσία στους κοινωνικούς αγώνες. Ούτε λίγο ούτε πολύ με ύφος τζάμπα μάγκα τη... διέταξε να βγάλει το μείκ απ και τα σκουλαρίκια για να τον... αντιμετωπίσει. Μάλλον θα πρέπει κανείς να είναι αρκετά «άντρας» για να έχει αξιώσεις να αντιπαρατεθεί με τη βουλευτική «υψηλότητα».

Αυτή η σεξιστική και τραμπούκικη συμπεριφορά του μπορεί φαινομενικά να εκπλήσσει, αν αναλογιστεί κανείς ότι είναι εκλεγμένος με κόμμα που άσχετα από την ακραία αντιλαϊκή πολιτική που ασκεί έχει στον τίτλο του τον πολύπαθο όρο «ριζοσπαστική αριστερά» και που δίνει... αγώνα για να πείσει ότι διαφέρει σε κάτι από την επάρατο δεξιά, έστω και στο πεδίο της (λεκτικής πάντα) δημοκρατικής ευαισθησίας. Ο αυταρχισμός όμως και η επιδεικτική αλαζονεία της εξουσίας είναι κυρίαρχο χαρακτηριστικό και απαραίτητο συστατικό της μνημονιακής διαχείρισης στα χρόνια που ζούμε, ειδικά μάλιστα όταν απευθύνεται σε εργαζόμενους. Από τον Πάγκαλο και το Λοβέρδο μέχρι τον Άδωνι και το Γιακουμάτο το αντεργατικό bullying στόχο έχει να επιβάλει ένα καθεστώς προληπτικής τρομοκρατίας σε οποιονδήποτε έχει την παραμικρή πρόθεση να υψώσει έστω και λίγο το ανάστημά του στη θεσμική λιτότητα και τον αντιδημοκρατικό κατήφορο που βιώνουμε.

Υπάρχει όμως και ένα ιδιαίτερο στοιχείο αναφορικά με τον εν λόγω βουλευτή που κάνει όλους εμάς τους παροικούντες την Μεσσηνία να θεωρούμε αυτή τη συμπεριφορά αναμενόμενη: ο διεθνής διαιτητής και πρόεδρος των αρτοποιιών Κωνσταντίνεας ήταν δηλωμένος δεξιός πολύ πριν τον εντάξει ο ΣΥΡΙΖΑ στα ψηφοδέλτια του για τις εκλογές του Γενάρη του 2015, για λόγους μικροπολιτικού «ανοίγματος». Παρ' όλα αυτά δικαιολογήθηκε ασμένως από τις κυριότερες τάσεις του κόμματος και δε συνάντησε παρά ελάχιστες αντιδράσεις (Κόκκινο Δίκτυο, Κομμουνιστική Τάση) που παρακάμφθηκαν για λόγους επιβεβλημένης «ενότητας μπροστά στην πολυπόθητη εκλογική νίκη». Ήταν η εποχή που κάθε κριτική στη δεξιά μετάλλαξη του ΣΥΡΙΖΑ, που είχε ξεκινήσει ήδη από καιρό, πνιγόταν στο κλίμα της αναγκαστικής σιωπής ενόψει του κοινού στόχου της ανάληψης της κυβέρνησης ή απονευρωνόταν και εγκλωβίζονταν στην διαπάλη σε εσωκομματικές διαδικασίες που δεν είχαν αντίκρισμα.

Αυτή ακριβώς η αναγκαστική συμμόρφωση που οδήγησε αργότερα στη συμφωνία της 20 Φλεβάρη του 2015 και αργότερα στην υπογραφή του 3ου Μνημονίου ήταν που επέτρεπε στον Κωνσταντίνεα να διατυμπανίζει με καμάρι τις πολιτικές του καταβολές και να καθησυχάζει τους πάντες ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν πρόκειται να πειράξει την Αστυνομία, αντίθετα υποσχόταν την ενίσχυση του θεσμικού της ρόλου, την αναβάθμιση του εξοπλισμού (βλ. συνέντευξη σε ΕΡΑ Καλαμάτας) δίνοντας σαφείς εγγυήσεις στον βαθύ κράτος. Σ' αυτό τουλάχιστο δεν μπορεί κανείς να τον κατηγορήσει για ανακολουθία. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν παραλείπει να

δίνει διαπιστευτήρια τόσο στο κεφάλαιο, την ΕΕ και το ΝΑΤΟ όσο και στα ντόπια κέντρα εξουσίας, στρατό, αστυνομία και δικαστές σε σημείο που να μη ντρέπεται να συναγελάζεται και με τους φασίστες της ΧΑ. Δεν αποτελεί λοιπόν παραφωνία η συμμετοχή σ' αυτή ενός βουλευτή που ασκεί όλη την καθεστωτική βία που ο χρεοκοπημένος αστικός δικομματισμός μας έχει κληροδοτήσει.

Όταν όμως από τότε, το Γενάρη του 2015 η ΑΝΤΑΡΣΥΑ επισήμαινε τί σημαίνουν αυτές οι επιλογές, που συνεχίστηκαν και στην πορεία με τον Παυλόπουλο, τον Καμένο, τους Πασοκογενείς υπουργούς κοκ. μας αντιμετώπιζαν σαν αιθεροβάμονες», «σεχταριστές» και εχθρούς της «αριστερής κυβέρνησης» που θα προέκυπτε. Τώρα πόσοι και πώς πίστευαν ότι θα έφτιαχναν αριστερή πλειοψηφία και θα εφαρμόσουν αριστερές πολιτικές με δεξιούς βουλευτές αυτό είναι άλλο θέμα...

Ας τον χαίρονται λοιπόν όσοι παραμένουν στο ΣΥΡΙΖΑ και δηλώνουν ακόμη αριστεροί, ζούμε άλλωστε στη χώρα που ό,τι δηλώσεις είσαι.